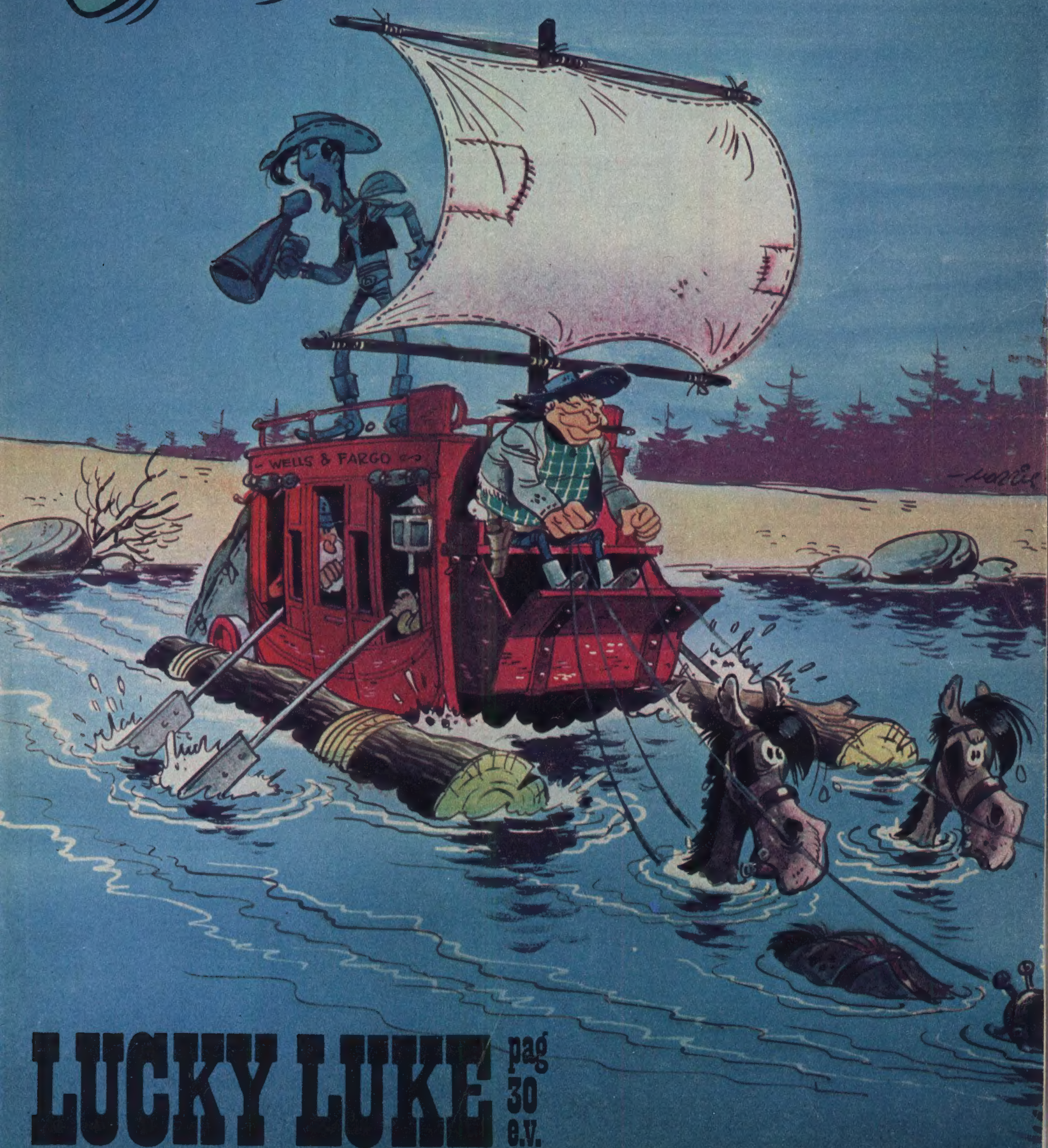
WEEKBLAD

PEP

Nr. 26 29 juni 1968

35 ct. per week;
losse nrs. 45 ct.
België 7 fr.

LUCKY LUKE

pag 30 e.v.

FIETSJE?

In PEP 11 vroegen we of er nog onvervalste door weer-en-wind-fietsers zijn. Resultaat: helemaal uitgestorven is dit ras van stoere pedaalridders nog niet, maar VWtjes, Eendjes, rappe Rap's en Puch's winnen onherroepelijk terrein. Doodjammer! Is het niet veel mooier om dagelijks zo'n 40 km af te trappen (zoals duizenden PEPlezers nog altijd blijken te doen) en onderweg de vlinders en lammetjes te begroeten, dan hartkloppingen te krijgen van het nerveuze snelverkeer of van 't brommachien van je buurjongen dat nèt even sneller is dan het jouwe? En wat te denken van die 17 jongens uit Genemuiden die dagelijks met de bus naar hun lyceum in Kampen gaan, terwijl 3 Genemuidense meisjes hetzelfde traject per tweewieler afleggen, ook als het hagelt of stormt, (zoals Jannie Rietman ons schreef). Wij, Nederlands jeugd, toekomst en hope van ons vaderland, wij zijn aan 't verwekelijken! Doe er wat aan! Pak de fiets en staal je spieren met 'n traptochtje-in-beestenweer! We zijn niet van suikergoed!

TANK

Ik ben met verlof uit West-Duitsland en heb uw PEPplaat over tanks met belangstelling bekeken. Een ding moet me echter van het hart; nummertje 8 is niet de Centurion II, maar de Centurion M.K. VII. De afbeelding is niet helemaal correct, het 105 mm-kanon heeft de rookafzuiger namelijk in het midden en niet zo dicht bij de koepel als op de afbeelding. En volgens mijn bescheiden mening bevinden zich op de koepel geen drie, maar twee antennevoeten. Ik hoop dat ik hiermede voldaan heb aan de wens van diverse militaire autoriteiten, namelijk dat men alleen opbouwende kritiek mag leveren.

De dpl. huzaar B. Möls, Hohne - W. Duitsland

FLIPPIE FLINK

PEP Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020 729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

CORRECTIES

Ik hoop dat u er geen bezwaar tegen hebt als ik een paar correcties geef n.a.v. het m.i. te oppervlakkige stukje over The Hollies. Het stukje was niet slecht, maar er werden wat zaken over het hoofd gezien en de nadruk werd op verkeerde zaken gelegd. Allereerst dit: bassist Eric Haydock verdween in 1966 en werd vervangen door Bern Calvert. Verder geeft u nogal hoog op van de laatste Hollie-hit Dear Elvire, als zou het hun eerste eigen compositie zijn en hun grootste hit. Geen van beiden is waar. De eerste zelfgeschreven hit van de Hollies was Stop stop stop, eind 1966. Hun grootste hit in Engeland was I am alive, dat no. 1 haalde.

Dolf Marin, Den Haag

ROTSVAST

Ik las over de Lamborghini in PEP 15. Wat mij verbaasde waren de overdrijvingen die daar stonden. Zelfs als automonteur heb ik nog nooit een hypernerveuze versnellingspook in mijn handen gehad en nog nooit een auto gezien die rotsvast op de weg ligt. Denkt u even aan de verongelukte coureurs Bandini en Jim Clark! En dan nog die vernederende opmerking över de DAF! Maar ja, dat is een eigen produkt, dat moet afgekraakt worden! Overigens waarom geen reportages over bekendere wagens? Ik noem Maserati, Ford Mustang, Lotus, Porsche.

P. Groenendijk, Bodegraven

PEP vindt DAF uitstekend, maar nòch in prijs, nòch in prestatie te vergelijken met de Miura. En wat die bekende merken betreft: sla er maar eens wat oude PEPS op na, dan ontmoet je Mustang, Porsche, Lotus. Maserati komt aan de beurt.

PLUIM

Onze welgemeende felicitaties voor PEP 14. In dit blad namelijk een super-geweldige kleurenkiek van THE HOLLIES. Uw blad heeft het zowaar gepresteerd een wáár verhaal te schrijven over 's werelds beste formatie. De meeste verhalen die wij lezen, vertellen louter nonsens. PEP heeft een pluim verdiend, een heel grote. Wij zijn u allen zeer erkentelijk en bieden u nogmaals onze hartelijke felicitaties aan.
ONLY THE BEST GO ON FOREVER
THE HOLLIES ARE ALWAYS WITH US!

J. v.d. Ploeg, voorzitter van Hollies fanclub High Classed, Arcturusstraat 34, Delfzijl

JE KUNT ER NIET BUITEN

DEZE WEEK

FLIPPIE FLINK

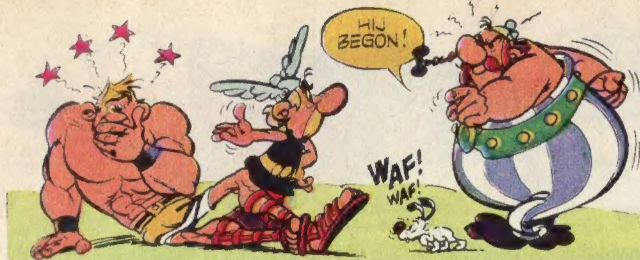

1968 Opera Mundi

van PEP, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren op geven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan PEP, afd. abonnementen. postbus 497, Amsterdam.

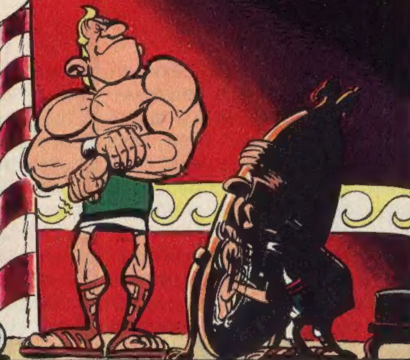

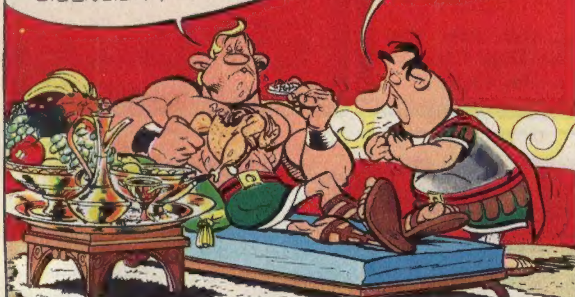
TEKST: GOSCINNY
TEK: UDERZO

Asterix en de

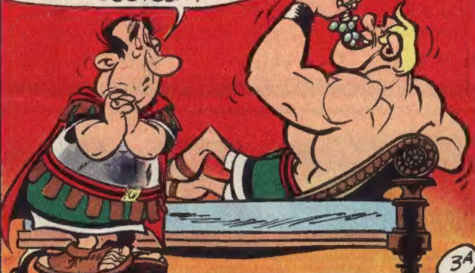

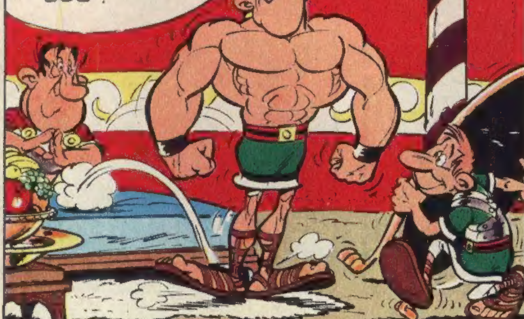

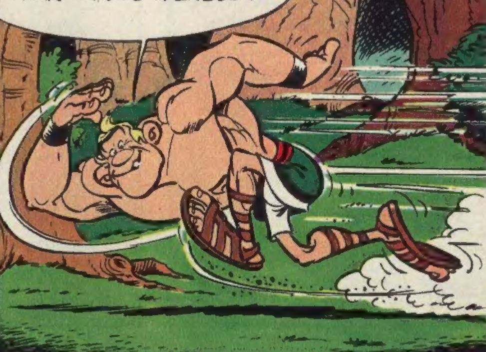

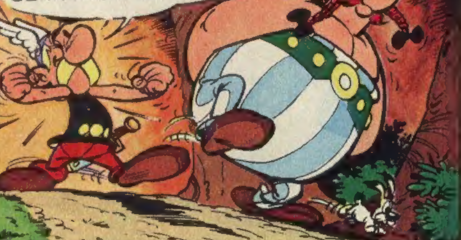

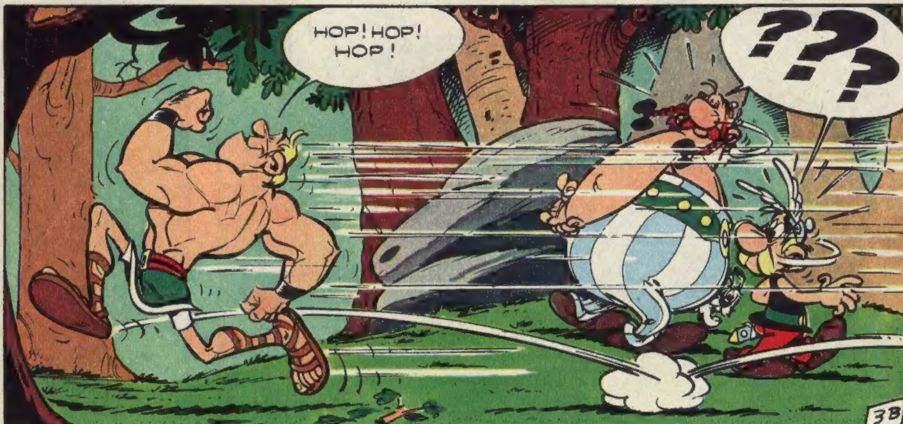

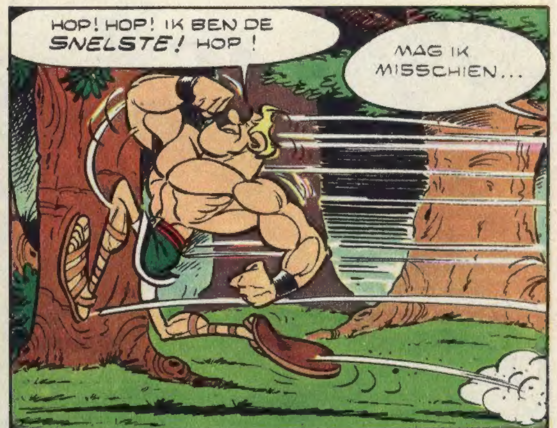

OLYMPISCHE SPELEN

Vlak bij de vesting Aquarium zoekt een oude Galliër naar paddestoelen. Hij bemerkt een grote opwinding bij de Romeinen en gaat dat — op zijn manier — aan Abraracourcix vertellen....

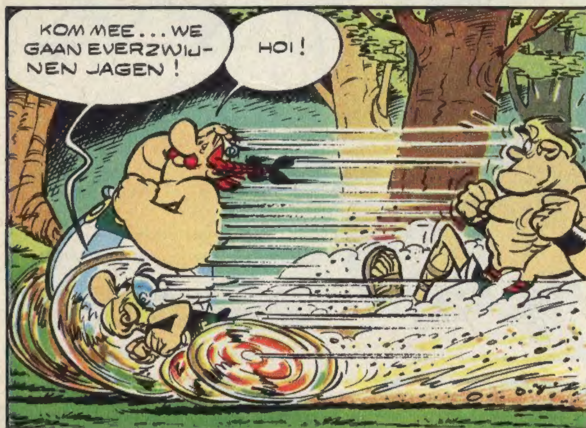

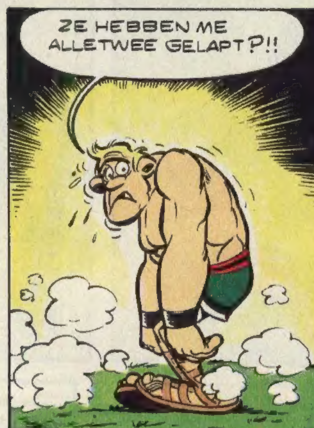

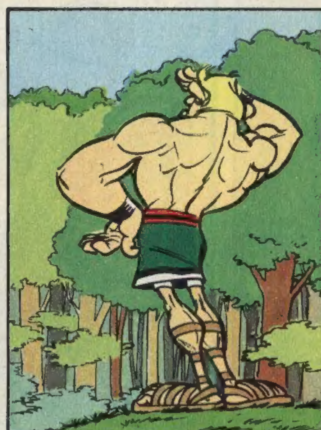

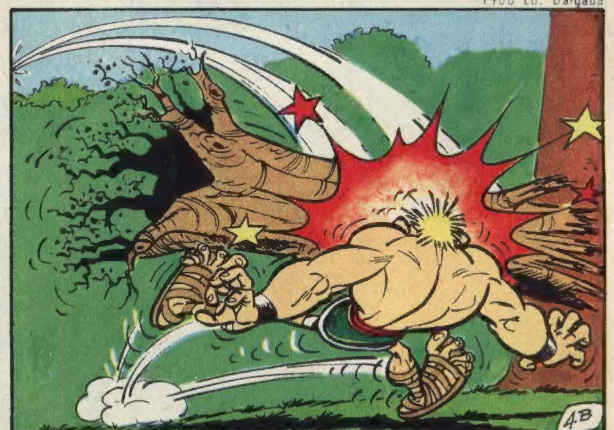

WORDT VERVOLGD

ZORRO DE RONSELAAR VAN SANTA LUZ

ORTEGA, DE NIEUWE KAPITEIN VAN DE LANSIERS, WIL IN SANTA LUZ DERTIG MANNEN RONSELEN OM ZILVER UIT DE BERGEN TE DELVEN. DE BURGEMEESTER VAN SANTA LUZ WEIGERT ECHTER MENSEN AAN ORTEGA TER BESCHIKKING TE STELLEN. DAN GEEFT DE "BLOEDHOND" ZIJN SERGEANT GARCIA OPDRACHT BINNEN HET UUR DE NODIGE MANNEN OP HET DORPSPLEIN TE VERZAMELEN . . .

EVEN LATER...
PARDON, MAG IK EVEN PASSEREN?
HE, OUWE! WAT BEN JE MET DAT VAT VAN PLAN? WACHT 'NS EVEN!

ER ZIT WIJN IN... EEN AFSCHEIDSDRONK VOOR ONZE MANNEN DIE U NAAR DE MIJNEN STUURT...!
HA! HA! MOET JE DIE OUDE PEER HOREN!

EN WOU JE DIE STOMME DORPSGENOTEN VOOR DIE ROMMEL VAN JE LATEN BETALEN?
NEE MENEERTJE! DIE WIJN VAN DON FELIPE IS GRATIS!

AHA! DUS ALS IK 'T GOED BEGRIJP, WIL DON FELIPE DAT STELLETJE HIER GRATIS-VOOR-NIKS LATEN ZUIPEN EN ONS OP 'N DROOGJE LATEN ZITTEN?

DAT GRAPJE GAAT NIET DOOR, OUWE! MAAK DAT JE WEG KOMT!
KOM STRAKS MAAR TERUG... OM JE LEGE VAT TE HALEN! HAHAHA!

ZORG DAT JE ERBIJ KOMT, MANNEN! 'T GEBEURT NIET IEDERE DAG DAT WE GRATIS 'N VAT WIJN KUNNEN OPDRINKEN!
DRINKEBROERS, DAT ZIJN 'T!
ALS ZE NIET GEWAPEND WAREN...

PRACHTIG, PRACHTIG! NÈT WAT IK DACHT! STRAKS ZIJN DE LANSIERS VAN ORTEGA TE DRONKEN OM UIT HUN OGEN TE ZIEN!

ALS HET AAN ZORRO LIGT, ZAL DE GEACHTE ORTEGA ERGENS ANDERS SLAVEN VOOR ZIJN ZILVERMIJNEN MOETEN ZOEKEN!

INMIDDELS PROBEERT ORTEGA DE BURGEMEESTER NOG STEEDS TOT MEDEWERKING TE BEWEGEN . . .

NOG TWINTIG MINUTEN, DAN MOET GARCIA KLAAR ZIJN ! HIJ ZAL DERTIG STERKE, GEZONDE WERKERS OP HET PLEIN VERZAMELD HEBBEN . . . WAT DENKT U , BURGEMEESTER, IS HET NIET VEEL VERSTANDIGER ALS U ME 'N HANDJE HELPT ?

REKENT U NIET OP MIJ , KAPITEIN ORTEGA ! IK WEIGER DE MAN TE HELPEN DIE VOLKOMEN TERECHT DE "BLOEDHOND" WORDT GENOEMD !

HOU JE KOP , DON ALVARO ! MET U IS NIET TE PRATEN ! VERGEET NIET DAT IK HIER M'N PLICHT KOM DOEN ! U *MOET* ME HELPEN ! ALS DAT NIET GOEDSCHIKS GAAT . . .

DAN MAAR KWAADSCHIKS!

NEE MAAR ! IK DACHT DAT KAPITEIN ORTEGA EEN DAPPER MAN WAS ! IK WIST NIET DAT HIJ ZO LAF WAS OM EEN WEERLOZE OUDE MAN TE SLAAN !

ZORRO!!!

OM U TE DIENEN ! ALS U ZO NODIG VAN DIE ZWEEP GEBRUIK WILT MAKEN... WAAROM SLAAT U MIJ DAN NIET ?

U DAAGT MIJ UIT ? AKKOORD, IK BEN UW MAN !

VOLGENDE WEEK: HET DUEL.

WE WETEN NIET WAT WE MISSEN

Alcoholstank en motorgeweld op een boerenweiland. Brutale motorduivels spinnen door haakse bochten. Een onverschrokken sport, populair in 't buitenland, slechts matig gewaardeerd in Holland. Onbegrijpelijk! PEP vindt dat de grasbaanrace meer aandacht en 'n groter publiek verdient. Onze motor- en automedewerker Jaap Deltenre vertelt waarom.

Links: De Koning wringt zijn 650 cc-Triumphcombinatie voor de jagende meute uit door de bocht. **Boven: Bonkend en stampend over de ongelijke baan vechten de motorduivels om iedere grasspriet.** **Onder: JAP-piloten maken elkaar het leven zuur. Nummer twee kan de koploper amper ontwijken.**

Grasbaanracen — na de motorsprint en het wegracen de snelste aller motorsporten — is niet bijster populair in Nederland. Dat is een heel merkwaardige zaak eigenlijk. Terwijl in Duitsland, Frankrijk, de Scandinavische landen, in Denemarken en in Engeland, grasbaanraces vele tienduizenden fel meelevende toeschouwers lokken, is een Nederlandse penningmeester al dol gelukkig als per wedstrijd zo'n 5000 liefhebbers langs zijn loketje komen. Nee, de grasbaanrace lééft niet bij de Nederlanders. Vreemd, als je bedenkt dat een béétje cross toch gauw een 30.000 bezoekers trekt en dat de TT van Assen toch altijd goed is voor zo'n 100.000 minnaars van de motorsport. En dan is er nog iets vreemds aan de hand. De vijftien grasbaanwedstrijden die dit jaar worden verreden, vinden louter en alleen in het noorden van ons land plaats. Alsof er in onze motorsportcentra in het zuiden en oosten geen graslandje te vinden is!

Friezen, Groningers en Drenten omzomen de grascircuits waar drieste motorduivels vijf ronden lang verbitterde gevechten leveren. Want denk erom dat grasbaanracen een enerverende bezigheid is. Een bikkelharde sport waar stalen zenuwen, bravour, kracht en stuurmanskunst onmisbare eigenschappen zijn. En een goede valtechniek altijd gemakkelijk is. Jazeker, in het heetst van de strijd duikt er wel eens een motorridder van zijn machine. Meestal loopt het goed af, want aan het malse gras kun je je geen buil vallen.

Toch lijkt het niet erg wenselijk om bij snelheden van pak weg 115 km/uur van je motor te stappen. Het gaat er hard aan toe in de grasbaanrace. In de zijspanklasse, bijna allemaal Triumph's tot een cilinderinhoud van 750 cc, draaien ze voor een tempo van 120 km/uur de gashendel niet om, en de tweeversnellings-JAP's en -ESO's uit de speedwayklasse tot 500 cc scheuren nog net even driftiger door de haakse bochten. De junioren en senioren, die met originele crossers in de soloklassen uitkomen, doen het iets kalmer aan met topsnelheden van 100 km/uur.

Grasbaanracen heeft wel iets van speedway weg. Het gaat alleen harder, In tegenstelling tot 't speedway is de strijd pas beslist als de finishvlag valt. De echte grasbaancracks zijn onverschrokken acrobaten, die half hangend naast hun machine, tegensturend en met ronkend achterwiel, vol gas door de bochten zeilen. Driftig wordt op het schakelpedaal gebeukt, onbarmhartig wordt de koppeling geteisterd en huilend overstemmen de uitlaten de kermisklanken op de achtergrond. Een machtig schouwspel dat zelfs de nuchtere noordelingen in vuur en vlam zet. Een orgie van woest geweld, waarbij aardkluiten en graspollen als granaten een bres slaan in de gelederen van de achterblijvers. Waarbij stof en uitlaatdampen de atmosfeer verpesten alsof je op een vuilnisbelt zit. Waar de penetrante geur van de met alcohol gestookte JAP's en zijspannen het wint van de oliestank der patates-tenten. Hier geldt het recht van de sterkste, de snelste, de brutaalste. Hier worden reputaties gevestigd en records. Verwachtingen worden de kleffe bodem ingeslagen en versnellingsbakken in de puin gedraaid. De grasbaanrace is een machtig brok motorheroïek op een simpel boerenweiland.

MICK TANGY

Het eskadrille van luitenant Tangy arriveert op de basis Istres om in 't diepste geheim een serie testvluchten met de nieuwe Mirage III E uit te voeren.

TANGY, LAVERDURE, MIGNOT EN LEROUX VLIEGEN DEZELFDE AVOND VAN DIJON NAAR ISTRES... EN DE VOLGENDE MORGEN, OP HET TESTCENTRUM VAN DE LUCHTMACHT...

MYSTERIES! MIRAGES! D'R KOMT GEEN EIND AAN!

WELKOM, HEREN! DIT ZIJN COMMANDANT JOUBERT, TESTPILOOT, EN DE HEER LUCARNE, ELEKTRONISCH INGENIEUR. ZIJ HEBBEN DE OPDRACHT U IN TE WIJDEN IN DE MYSTERIES VAN DE "MIRAGE III E"!

IK BRAND VAN VERLANGEN ONZE NIEUWE KISTEN TE ZIEN!...

BEGRIJP IK! KOM, LATEN WE DE STALLEN GAAN BEZICHTIGEN!....

SJONGE! JULLIE ZIJN HIER WEL WANTROUWIG, HÈ?

VANAF 'T OGENBLIK DAT DE "E'S" HIER ZIJN, LOPEN ONS HIER IETS TE VEEL "NATUURLIEFHEBBERS" ROND!

DIT ZIJN UW MACHINES, HEREN! ZE ZIJN HUN GEWICHT IN GOUD WAARD! BEHANDEL ZE MET RESPECT!

TE MEER DAAR DEZE VIER TOESTELLEN EEN TEST-SERIE ZIJN!

WE ZULLEN PAS WERKELIJK MET DE PRODUKTIE VAN DE "MIRAGE III E" STARTEN ALS DE RESULTATEN VAN JULLIE TESTS OP GROENLAND GUNSTIG ZIJN!...

IK BEGIN ME STEEDS MEER OP M'N GEMAK TE VOELEN!! BRRR!

DE OPLEIDING VAN DE PILOTEN BEGINT DEZELFDE DAG NOG...

INDELING VAN DE BEDIENINGSPANELEN IS VRIJWEL GELIJK GEBLEVEN... MAAR WAT 'T ELEKTRONISCHE GEDEELTE BETREFT...

NA UITVOERIGE INSTRUCTIES EN GRONDTESTS IS DAN EINDELIJK 'T MOMENT AANGEBROKEN DAT ALLE MOGELIJKHEDEN VAN DE ELEKTRONISCHE APPARATUUR IN VOLLE VLUCHT BEPROEFD MOGEN WORDEN...

HALLO, CANON 2 AAN LEADER!... DIT IS PRECIES DE KIST WAAR IK ALTIJD AL VAN GEDROOMD HEB! GEWELDIG, DIE NIEUWE RADAR!...

LEADER AAN CANON 2!... PRAAT NIET ZOVEEL! HOU LIEVER AFSTAND!!

ONDERTUSSEN...

TOREN AAN CANON LEADER!... U BENT "CLEAR" VOOR LANDEN!... DENK AAN UW INSTRUCTIES!... DIRECT DOORRIJDEN NAAR DE HANGAR! OUT!...

GEWELDIG! IK WIST WEL DAT IK INTERESSANTE FOTO'S ZOU KUNNEN MAKEN ALS IK MAAR LANG GENOEG LANGS DE STARTBAAN OP DE LOER ZOU BLIJVEN!...

KLIK!

EEN UUR LATER...

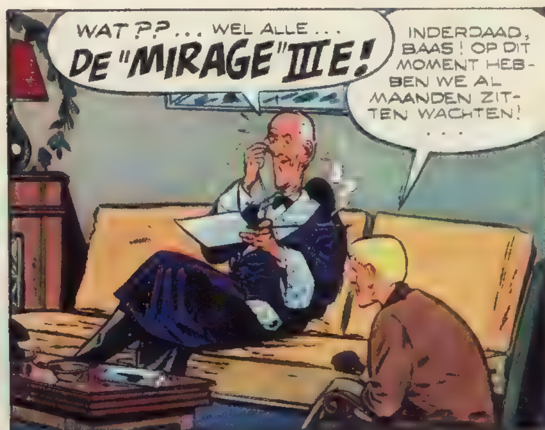
WEL VERDRAAID!... DACHT IK 'T NIET! HIER ZAL DE BAAS VAN OPKIJKEN!!

GEVAAR OP GROENLAND

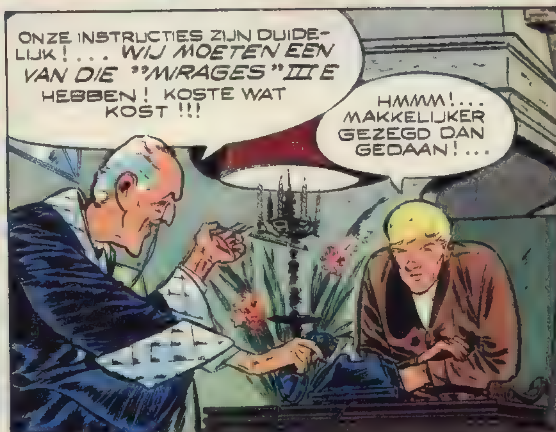
DOOR UDERZO EN J.M CHARLIER

WORDT VERVOLGD

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: J.C. MÉZI

Xombul, 't hoofd van de 27-eeuwse Dromendienst, is naar de Middeleeuwen gevlucht. Agent Ravian achtervolgt hem in 't bos Arlaune en ontmoet daar . . .

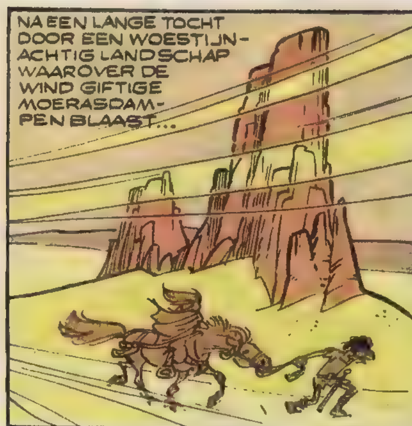

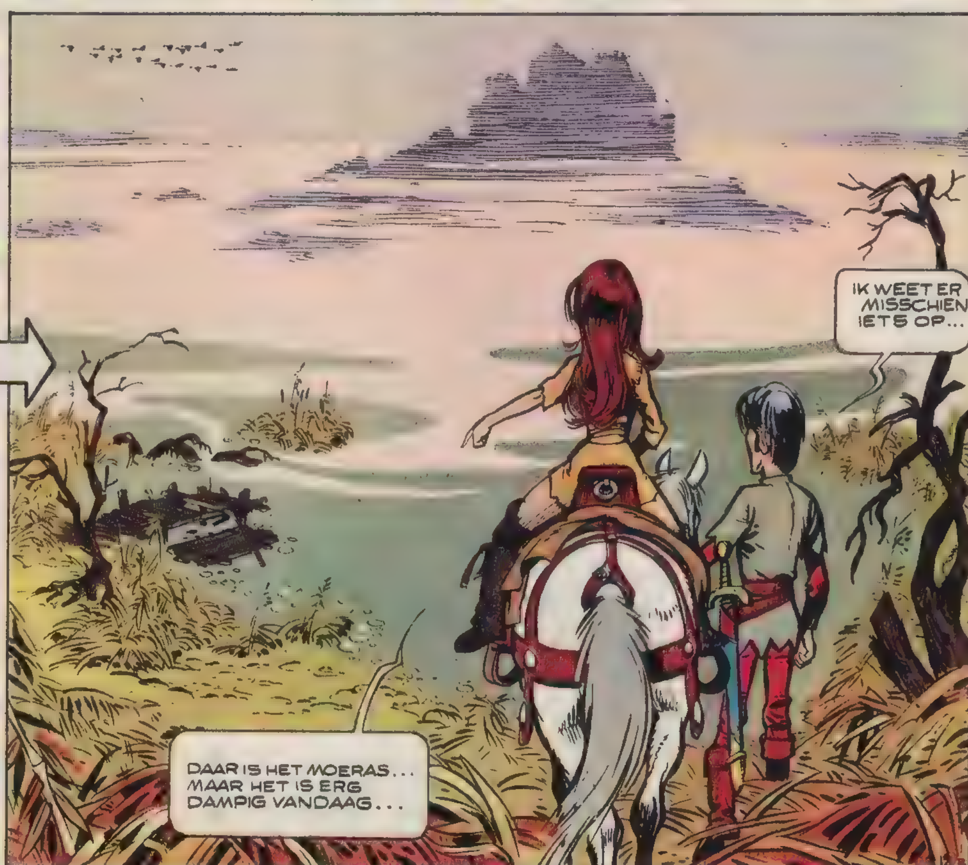
RAVIAN en de

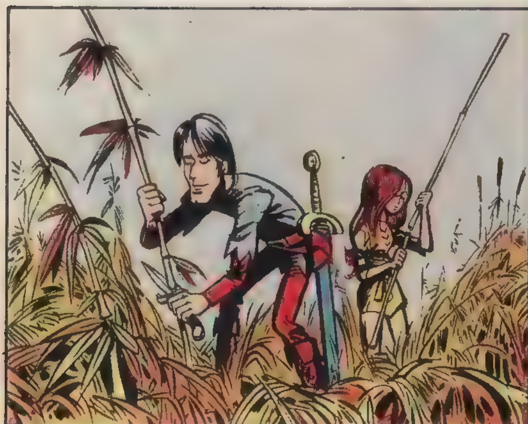

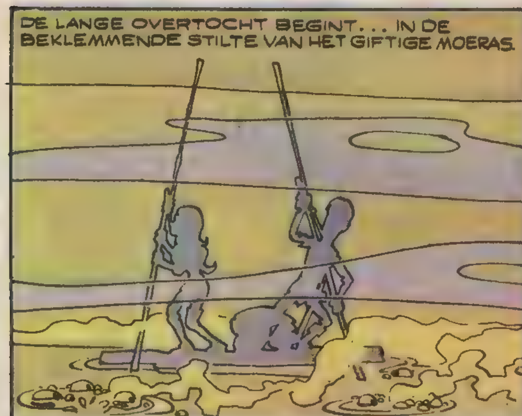

VIERDE DIMENSIE

ZOU JE PAARD DE WEG NAAR Z'N STAL ZELF KUNNEN TERUGVINDEN ?

VAST EN ZEKER ! NIET MEER PRATEN . NU . . . HAAL ADEM DOOR JE RIETSTENGEL . . .

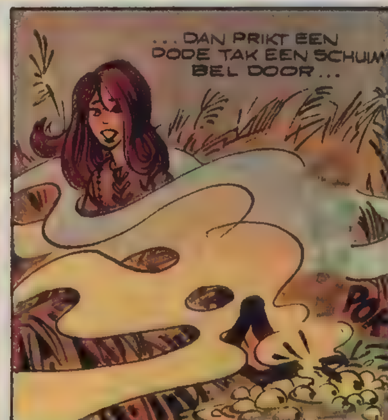
LATER . . .

KIJK, RAVIAN ! DAT IS ALBERIK'S KASTEEL . . .

ALBERIK ! M'N KOP ERAF ALS XOMBUL NIET SPECIAAL VOOR HEM NAAR DEZE EEUW IS GEREISD !

VOLGENDE WEEK : *IN ALBERIK'S KASTEEL*

LEO DUIJNDAM (2 januari 1948 geboren in Honselersdijk) zei, voor hij vorig jaar een proflicentie aanvroeg: ,,De eerste twee jaar als beroeps doe ik het kalm aan, ga ik het vak goed leren. Verwacht in die periode niet te veel van mij.'' Het was valse bescheidenheid van de tuinderszoon die als nieuwbakken broodrijder al direct de zesdaagse-kenners verbaasde. Peter Post, keizer in dat milieu, noemde hem zelfs zijn waarschijnlijkste opvolger. Maar ook op de weg maakte het groentje inmiddels reeds voldoende indruk. Leo, pas in 1963 op het smalle zadel gekropen, verzamelde al als amateur stapels bekers. Hij kon alles, lang solorijden, voortdurend demarreren en vooral sprinten. Dank zij zijn flitsend eindschot (opvallend, gezien zijn behoorlijke lengte en vrij aanzienlijk gewicht van 80 kilo) overschreed hij vele malen als eerste de finish.

PROFTALENT in ZEVENVOUD

Succesvolle Nederlandse amateurs debuteren dit seizoen bij de professionals: Harry Steevens, Rini Wagtmans, Leo Duijndam, Eddy Beugels, Eef Dolman, Cees Zoontjens, Gerard Vianen, Jan van der Horst, Wim Schepers, Harm Ottenbros, Wim Dubois. Voor iedere wielerfan klinkende namen: de hoop en toekomst van ons vaderlandse rennersfront. PEP stelt de zeven bekendsten van hen voor.

WIM SCHEPERS (24, in Stein geboren) bleef als amateur vaak onopgemerkt in de schaduw van streekkameraad Harry Steevens. Woedend èn teleurgesteld was hij toen hij begin juni 1965 wegens het gebruik van doping uit de Ronde van Oostenrijk was gezet. Hij, leider in die etappewedstrijd, werd ervan beschuldigd amfetamine te hebben geslikt. De Nederlandse Wieler-Unie hechtte weinig waarde aan die berichten uit Oostenrijk. Wim dankte de heren en hees zich weer op het zadel. Hij werd afgevaardigd naar de Tour de l'Avenir en naar het wereldtoernooi in San Sebastian, waar hij geen bloemen mocht plukken. Aan het einde van dat seizoen vroeg hij onderdak bij de profstal van Caballero. Wim is de enige, die Tour-ervaring heeft. Hij reed het vorig jaar niet slecht.

CEES ZOONTJES (10 augustus 1944 geboren in Tilburg) vestigde pas vorig jaar als winnaar van Olympia's Toer door Nederland de aandacht op zich. Het was zijn eerste sprekende resultaat na zes jaar fietsen. Hij, 1,84 meter lang en 85 kilo zwaar, wipte prompt over naar de rijen der profs, waar hij voorlopig heel aardig meedraait. ,,Wielrennen is tenslotte niet alleen een kwestie van hard fietsen, je moet ook met je hoofd werken.''

EEF DOLMAN (22 februari 1946 geboren in Rotterdam) heeft een logboek vol klinkende triomfen. Tweemaal werd hij nationaal wegkampioen bij de amateurs ('64 en '65), één keer wereldkampioen bij de amateurs ('66 op de Nürburgring) en met Karstens, Pieterse en Zoet Olympisch kampioen in de ploegentijdrit ('64 in Tokio): in totaal 42 zeges in amper drie jaar tijds. Eef-de-individualist (hij hield het bijvoorbeeld maar heel kort in het leger uit) maakte in die tijd een zeer zelfverzekerde indruk. Maanden tevoren kondigde hij precies aan welke koers hij wilde winnen. De voorspellingen kwamen vrijwel altijd uit. Eef beleefde echter ook minder aangename momenten. Twee dopingschandalen ontsierden zijn carrière als wielrenner. In 1965, na het behalen van de nationale titel, werd in zijn urine amfetamine ontdekt. Hij kreeg een schorsing, maar werd later weer vrijgesproken, omdat hij een dag voor de wedstrijd neusdruppeltjes tegen de verkoudheid had gebruikt, wat toen nog mocht. In 1967 — Eef had zojuist zijn eerste profjaar bekroond met het Nederlands kampioenschap — saboteerde hij de doping-controle. De wielren-unie nam hem zonder pardon zijn titel af en strafte hem bovendien nog met een boete van 150 gulden.

HARRY STEEVENS (27 april 1945 geboren in Elsloo) is een zwijgzame Limburger; een beetje ongenaakbaar zelfs, maar als sportman het ideale type. Harry verpandde al heel jong zijn hart aan het hardfietsen, hetgeen niet zo verwonderlijk was, want broers Henk en Leo waren in hun tijd coureurs van naam. Broer Bernhard, die heel andere liefhebberijen had, gaf Harry op zesjarige leeftijd een mini-racefiets. Het echte karretje, geschikt voor heuse wedstrijden, volgde negen jaar later. Harry, die inmiddels het diploma machinebankwerker had behaald, ontdekte in 1962 als amateur zijn kwaliteiten. De ,,Witte'', zoals zijn streekgenoten hem vanwege zijn blonde haardos aanspreken, schoot snel omhoog. Met 1965 als topjaar; eindzege in Olympia's Toer door Nederland, groene trui in de Ronde van de Toekomst, met Gerard Koel het beste amateurkoppel in twaalf ,,kleine'' zesdaagsen en een onderscheiding als Nederlands sterkste amateur van dat jaar. Herfst 1966 stapte Harry over naar de profs, eerst een jaartje onder de vleugels van Caballero en thans is hij bij Willem II—Gazelle.

RINI WAGTMANS (in 1946 op tweede kerstdag geboren in St. Willebrord) sloot eind 1966 de racefiets op in de schuur. Net terug van een proefrit naar Mexico (waar hij en passant een niet-malse wegwedstrijd won), had hij het met zijn negentien jaren aangedurfd een groot uitleenbedrijf van zijn schoonmoeder over te nemen. Op slag was hij, de kleine, piepjonge krullebol, baas over 125 personeelsleden. Ondanks zijn geringe scholing — anderhalf jaar LTS en wat ervaring in een bakkerij — trad hij op met de flair van een talentvolle zakenman. Het bedrijf bloeide, maar Rini dreigde te verdorren. Het heimwee naar de fiets werd met de dag sterker. Midden februari hakte hij de knoop door: hij verkocht de zaak en poetste galmend van blijdschap de fiets blinkend schoon. Dat jaar (1967) zou hem vele successen opleveren. Zo veel zelfs, dat Rini (zoon van soigneur Kees ,,Smokkeltje'' Wagtmans en neef van wieler,,clown'' Wout Wagtmans) in september besloot prof te worden bij Willem II-Gazelle.

EDDY BEUGELS (19 maart 1944 geboren in Schinnen) stapte pas op achttienjarige leeftijd, nadat hij het HBS-A-diploma had verworven, voor het eerst op de racefiets. Ook daarna bleef hij in de avonduren vlijtig doorstuderen, voltooide de Engelse en Franse handelscorrespondentie en wierp zich vervolgens op m.o.-economie. In 1966 eiste hij binnen acht dagen drie zware klassiekers op: de Omloop van de Baronie, de Ronde van Twente en de Ronde van N.-Holland. Aan het slot van dat seizoen tekende Eddy een contract bij de Franse stal Mercier, waar Poulidor kopman is.

DE TERUGKEER VAN STEVE

DOOR JEAN GRATON

DE KAPITEIN IS ZO SLIM NAV MICHELS OP LOSSE SCHROEVEN STAANDE BESCHULDIGINGEN METEEN 'N CONCRETE AANKLACHT TEGEN HEM IN TE DIENEN WEGENS ONWETTIGE BETREDING VAN ZIJN SCHIP...

U KUNT BETER NIETS MEER ZEGGEN, MENEER VAILLANT. U MAAKT ER DE SITUATIE ALLEEN MOEILIJKER DOOR...

JA, IK LIET ME WEER MEESLEPEN DOOR MIJN WOEDE. HET SPIJT ME...

KIJK, IK WIL U GRAAG GELOVEN, MAAR DAAR KOMEN WE NIET VERDER MEE. WE MOETEN KEIHARDE BEWIJZEN HEBBEN

ALS ZE STEVE NU MAAR VINDEN... ANDERS STA IK VOOR LEUGENAAR. DIE KAPITEIN IS EEN UITERST LEPE, GEVAARLIJKE TEGENSTANDER...

HOORT U EENS: U ZEI DAT U DE KAJUIT WEET AAN TE WIJZEN WAAR ZICH EH... HET GEVECHT ZOU HEBBEN AFGESPEELD?

ZOU HEBBEN AFGESPEELD?... GELOOFT U ME DAN NIET? GOED, GAAT U DAN MAAR MEE!

MICHEL ORIENTEERT ZICH EVEN...

WACHT... HET WAS DONKER... JA, HIER WAS HET...

DEZE KAJUIT WAS HET! ZE DUWDEN ME NAAR BINNEN EN TOEN...

MIJNE HEREN, DIT IS DE MESSROOM DER OFFICIEREN! ALLEEN DE TWEE MESSBEDIENDEN HEBBEN HIER OOK TOEGANG, VOOR DE REST HEEFT GEEN BEMANNINGSLID HIER OOIT EEN VOET BINNENGEZET...

MISSCHIEN GEEN BEMANNINGSLID, MAAR WEL DAT STELLETJE GANGSTERS, DAT...

INSPECTEUR, IK STA ER OP DAT U DEZE MAN VERWIJDERT! U KUNT VERDER GAAN MET UW ONDERZOEK, MAAR *HEM* WENS IK GEEN MINUUT LANGER HIER!

OP DAT MOMENT VERSCHIJNEN DE RECHERCHEURS WEER AAN DEK. AAN HUN GEZICHTEN IS REEDS TE ZIEN DAT ZIJ WEINIG HOOPGEVEND NIEUWS HEBBEN... DE MOED BEGINT MICHEL TE ONTZINKEN...

EN? HEBBEN DE HEREN NOG GEVANGENEN OF LIJKEN GEVONDEN?

DE INSPECTEUR ONTWIJKT EEN DIRECT ANTWOORD.

ALLE PAPIEREN GECONTROLEERD?

JA, CHEF, EN ALLES IS IN ORDE!

WARSON

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

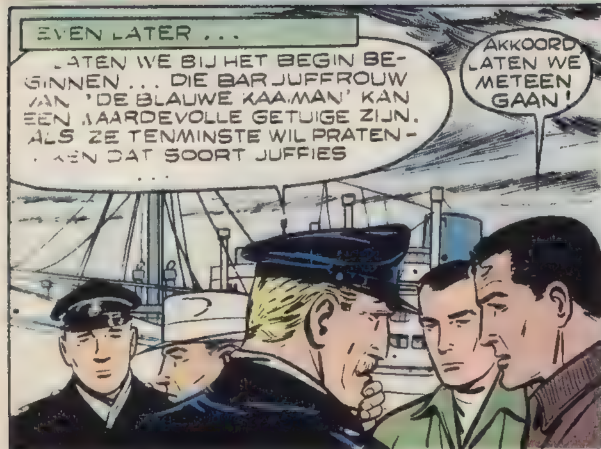

1968 Ed. Lombard

WORDT VERVOLGD

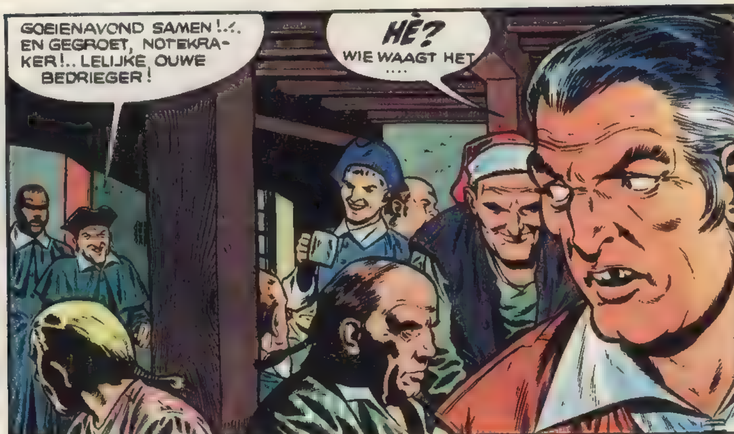
een avontuur van

ROODBAARD

Driepoot en Baba zijn in Frankrijk aangekomen om Erik, de zoon van de in Vera-Cruz door Morales' verraad omgekomen Roodbaard, het geheim ('n schat) te vertellen.

HET

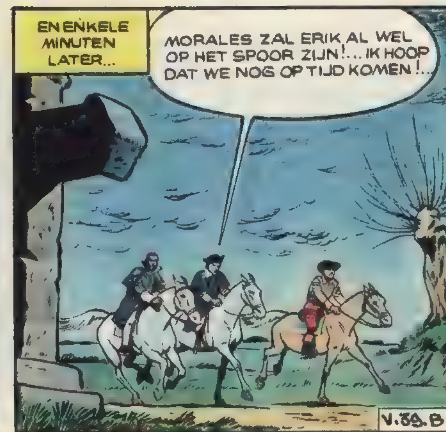

(1) ZIE DE VORIGE AVONTUREN

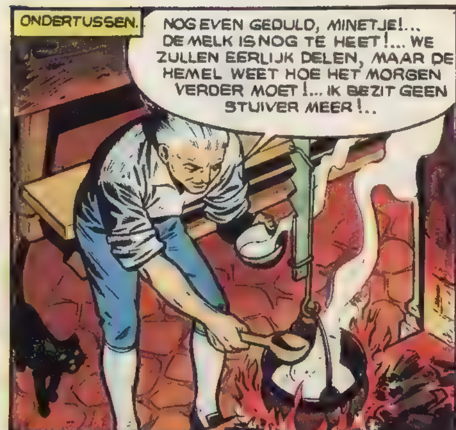

SPOOKSCHIP

door HUBINON en HARLIER

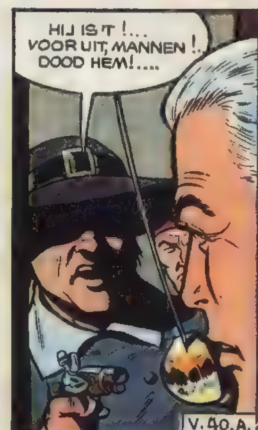

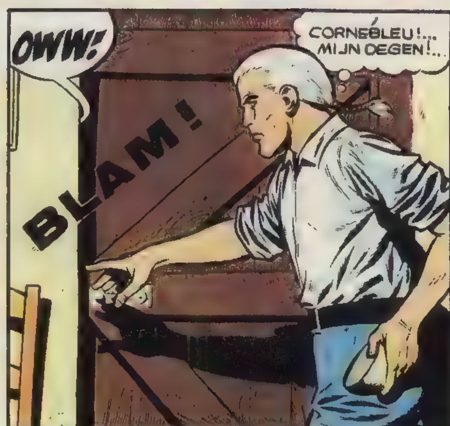

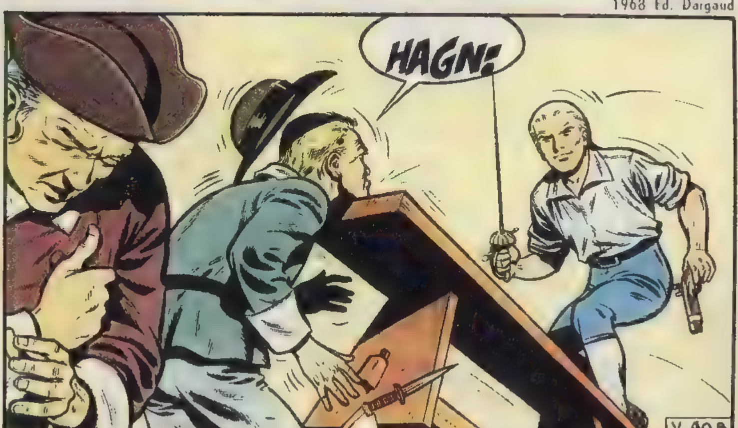

VOLGENDE WEEK: DRIEPOOTS DROEVE PLICHT

DE SCHREEUW VAN DE DONDERVOGEL

9

DE ONTNUCHTERING VAN BLACK HAWK

DOOR QUINT
ILLUSTRATIE HANS KRESSE

Langzaam drong het tot Black Hawk door dat hij voor de poort van het fort lag. Hij schudde zijn zware hoofd om de mist daarbinnen kwijt te raken en probeerde zich te herinneren wat er gebeurd was . . .

De Indiaan die iedere nacht tegen de palissade van het wildernisfort zijn roes uitsliep, was misschien eens een moedig krijger geweest en de veroveraar van menige scalp. Maar nu was hij een toonbeeld van verval. Slechts vodden beschermden zijn magere lichaam tegen de kou en de schorre hoest die diep uit zijn borst kwam, verraadde wel hoe erg het er met hem voorstond.

Deze nacht was het zo bitter koud dat zelfs de valse warmte van alcohol hem niet helpen kon. Hij was gedwongen op te staan en heen en weer te lopen. Onder zijn versleten mocassins was de grond hard van de eerste nachtvorst.

In het donker zag hij de roerloze man niet die languit voor de gesloten poort lag. Hij struikelde over hem. De man kreunde even, maar bewoog niet. Toen hij zich over hem heenboog, walmde een scherpe alcoholgeur hem tegemoet. Nou, jij hebt het nodige op, dacht hij jaloers.

. . . bij de palissade zakte de Osage met een kreet in elkaar . . .

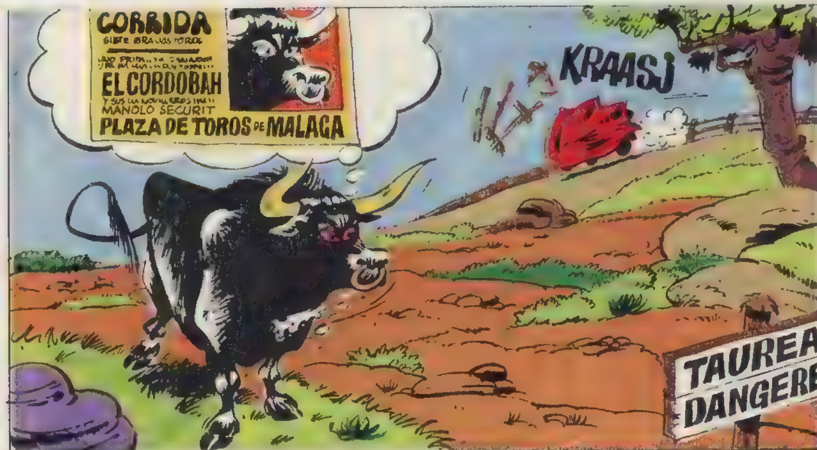
Toen herkende hij de man en hij floot tussen zijn tanden van verbazing. „Black Hawk," zei hij halfluid.
Hij herinnerde zich dat het trotse opperhoofd die ochtend het fort was binnengelaten. Als een echte zoon der wildernis, minachtte Zwarte Havik iedere blanke. Wat komt die hier doen? had de dronkaard gedacht. En nu lag Zwarte Havik daar voor hem, bewusteloos van de drank. De oude Indiaan liet zich op de hurken zakken en dacht na. — Als het opperhoofd maar niet naar het fort was gekomen om over zijn land te onderhandelen, want dan zag het er niet best uit voor de stammen die hem gestuurd hadden....
Black Hawk droomde dat hij een jongen van vijftien was en zijn eerste scalp behaalde. Toen hij zich oprichtte met die gruwelijke trofee in de hand, zag hij boven zich een biddende zwarte havik, en de oude krijgers van de stam hadden dat een gunstig teken genoemd. En inderdaad was het lot de jongeman goedgezind geweest. Tot aan de komst van de blanken had hij zijn stam van de ene overwinning naar de andere gevoerd. Maar het Amerikaanse leger bleek zelfs de oorlogszuchtige Sauks te machtig, en tenslotte was hij gekomen om te onderhandelen.
Langzaam drong het tot Black Hawk door dat hij voor de poort van het fort lag. Hij schudde zijn zware hoofd om de mist daarbinnen kwijt te raken en probeerde zich te herinneren wat er gebeurd was. ....Lachende blanken. Ze stonden om hem heen en iemand reikte hem een fles. „Wees een man! Drink op!" Zijn keel brandde na de eerste slok.... Het jonge opperhoofd kwam overeind; de herinnering werd duidelijker. ....„Hier tekenen," zei iemand in een prachtig uniform, „dan is het voortaan vrede tussen ons en de Sauks." En weer kwam die fles op hem toezweven. De gezichten om hem heen waren vage vlekken. Om te bewijzen dat een Sauk niet voor hen onderdeed, had hij wéér gedronken. En wéér.
„Wàt heb ik getekend?" vroeg Black Hawk zich af. „Vrede, in ruil voor wàt? Voor een deel van ons Saukland, maar wèlk deel?" Hij zag weer de primitieve landkaart voor zich: een gelooide hertenhuid vol gekleurde lijnen. „Hier komen wij te wonen," had de commandant gezegd. „En dit blijft van de Sauks, aan deze kant van de rivier. Ieder de helft en dan is er geen oorlog meer."
Maar wat hij voor de blanken aanwees, was veel méér dan de helft.... Black Hawk stond in de nacht voor de gesloten poort en begreep dat hij een fataal verdrag getekend had. „Ze mòeten het verdrag wijzigen, anders is er geen vrede" zei hij bij zichzelf. En hij hief zijn vuisten op om op de poort te bonken.
Uit het donker dook een man op, die hem tegenhield. „Denk na, Black Hawk. Denk na voor je iets onderneemt." Nijdig schudde hij de man van zich af. „Uit mijn weg, wie je ook bent."
De ander zei kalm, in de Sauktaal: „Goed, ga je gang. Jij klopt en zij doen open. Maar niet om naar je te luisteren. Nee, ze zullen je uitlachen. Jij hebt het verdrag getekend, nietwaar? Waarom zouden ze je nog binnenlaten? Als je aandringt, maken ze je van kant. Dat heb ik al eerder zien gebeuren, hier voor de poort."
In het donker probeerde Black Hawk de man te herkennen. „Jij bent de oude dronkaard die voor de poort zat, vanochtend."
„Ik ben een Osage. Eens voerde mijn stam oorlog met de jouwe, maar dat is van geen belang meer. Nu voeren wij allen oorlog tegen de blanken."
„Uit mijn weg voor ik de scalp van je hoofd ruk, dronkaard."
De Osage lachte zacht. „Ik ben niet bang voor je, Sauk. Ik heb niets te verliezen dan mijn leven. Maar voor jou staat er nog van alles op het spel. Daarom geef ik je de raad, klop niet op die poort."
Black Hawk aarzelde.
„Het verdrag moet vernietigd worden. Vannacht nog!" zei hij.
De Osage floot tussen zijn tanden. „Het verdrag ligt daarbinnen, voor jou onbereikbaar." Het Sauk-opperhoofd toonde hem een leren buidel die aan zijn gordel hing. „Hier zitten goudkorrels in. Als je me helpt, zal ik je ruim belonen." De Osage schudde het hoofd. „Wat heeft een dode aan goud. Ieder die betrapt wordt bij insluiping, wordt zonder vonnis doodgeschoten...."
Black Hawk keerde hem minachtend de rug toe en begon langs de palissade te lopen, zoekend naar een geschikte plek om het fort binnen te klimmen.
„Had ik maar een touw."
„Verderop staat een afgedankte huifkar," zei de Osage, die achter hem aan kwam, „daar slaap ik weleens als het regent. Van een paar stroken zeildoek zou je een touw kunnen maken...."
Een uur later wierp Black Hawk de van zeildoek gemaakte lasso over de palissade. De lus sloot zich om een van de puntige palen.
„Je hebt geen schijn van kans," zei de Osage. „Je weet niet eens de weg daarbinnen."
„Weet jij dan de weg?"
„Ik ben er vaak geweest, als tolk."
„Leg me dan uit hoe ik lopen moet."
„Als je er prijs op stelt, kan ik wel mee naar binnen klimmen," zei de Osage.
Black Hawk probeerde hem aan te kijken, maar de oude man draaide snel zijn gezicht af.
„Eens kijken of ik het haal," zei hij en hij greep het touw beet. Hij zette zijn voeten schrap tegen de palissade en begon moeizaam te klimmen. De brede schouders van de Sauk duwden hem verder omhoog, tot hij zich aan de andere kant op de grond kon laten vallen. Toen klom Zwarte Havik zelf ook over de omheining, en geruisloos kwam hij naast de Osage neer.
„Kom mee," fluisterde deze en glipte weg in het donker, verwonderlijk snel voor zijn jaren. Het opperhoofd holde op kattevoeten achter hem aan, tot ze buiten adem stilstonden tegen een muur van het eerste gebouw. De Osage onderdrukte een hoestbui en siste: „Nu nog langs deze huizen. Het laatste is van de commandant." En weg was hij alweer, zonder antwoord af te wachten. Een vol uur deden ze erover om bij het laatste huis te komen. Tot zover was alles goed gegaan. Black Hawk liep geruisloos rond de woning en hurkte toen weer naast de Osage neer. „Er staat aan de achterkant een venster open," fuisterde hij.
„Dat is de slaapkamer van de commandant."
„Verstaat hij de Sauktaal?"
„Geen woord. Waarom?"
„Ik wil eens met hem praten. Ik wil hem vertellen dat Black Hawk is teruggekomen."
„Hoe wou je met hem praten als hij je niet verstaat?"
Het opperhoofd trok zijn dolk. „Deze taal verstaat hij wel."
„Beter eerst pràten," siste de oude man, en meteen glipte hij weg, het donker in. Het volgende moment dook hij op onder het open venster. „Ik wacht hier tot je me roept."
Black Hawk nam het mes tussen zijn tanden, hees zich op en zwaaide zijn benen de kamer binnen. Met een geruisloze sprong belandde hij op de vloer.
De ademhaling van de slapende stokte en het bed kraakte. De commandant ging rechtop zitten, boog zich over naar de olielamp en draaide de pit hoger.
Meteen stond Black Hawk naast het bed en zijn hand dempte de kreet van schrik die uit de keel van de commandant wilde komen. De Osage hees zich nu vlug de kamer binnen.
„Waar zijn het verdrag Black Hawk vandaag getekend?" vroeg Osage in gebrekkig, maar verstaanbaar Engels.
Het opperhoofd haalde zijn hand weg om de commandant gelegenheid te geven tot antwoorden, maar hield hem het mes op de keel.
„Beter niet schreeuwen," waarschuwde de Osage vriendelijk.
„Hiervoor zal ik jullie laten opknopen," dreigde de commandant.
„Komt later. Eerst verdrag, anders Black Hawk ongeduldig."
De commandant zag wel in dat hij geen keus had. „Op die tafel daar," zei hij zuur.
Snel rolde de Osage het kostbare vel op en stak het vast onder de gordel van Black Hawk. „De Sauks wensen nog steeds vrede met de blanken," zei Black Hawk die gekalmeerd was en had nagedacht. „Ik zal terugkomen met mijn krijgers om een nieuw verdrag te tekenen. Maar dan zal er niet gedronken en niet bedrogen worden. Zeg hem dat."
En de oude man vertaalde. De commandant zei niets.
„Zeg hem dat ik daarom zijn leven spaar. Omdat ik vrede wil."
Weer vertaalde de Osage. Weer antwoordde de commandant niet.
Zwarte Havik zag een dik koord hangen bij de deur. Hij liep erheen en rukte het los. „We zullen hem vastbinden," zei hij. „Dan gaan we."
Wat de Indiaan niet wist, was dat het koord bevestigd was geweest aan een koperen bel die in de aangrenzende bediendenkamer even een schel geluid gaf. Daarna gebeurde alles erg vlug. Voor ze de kamer met de geboeide commandant goed en wel verlaten hadden, hoorden ze opgewonden stemmen. Een raam werd geopend, iemand leunde naar buiten en begon te schreeuwen. De twee Indianen holden naar de palissade, maar uit het donker dook een wachter op. De man had geen geluk. Black Hawk wierp zijn mes over een afstand van twintig meter en trof doel, zonder zijn pas in te houden. Maar nu begon van alle kanten het schieten en vlakbij de palissade zakte Osage met een kreet in elkaar.
Black Hawk tilde hem als een kind op en droeg hem over zijn schouder naar de hoge omheining. Daar werd hem de pas afgesneden door een tweede wachter, die meteen op hem losbrandde. Weer ontsnapte het Sauk-opperhoofd de dood op een paar centimeters, de kogels floten oom hem heen. Hij had maar één arm vrij om zich te verweren, maar in die arm huisde al zijn woede en kracht. Hij trof de soldaat tweemaal met razend geweld. Toen stond alleen de palissade nog tussen de Indianen en de vrijheid.
Hoe Black Hawk met de gewonde Osage op zijn rug de palissade nam terwijl de kogels het hout naast zijn hoofd splinterden, zou altijd een legendarisch verhaal blijven aan de oevers van de Mississippi. Hij voelde de verende bosgrond al onder zijn hollende voeten toen het tot hem doordrong wat hij gepresteerd had. Voor de soldaten de poort goed en wel geopend hadden, was hij al in de nachtelijke wildernis verdwenen. Een patrouille trok het woud in met laaiende fakkels en bloedhonden.
Black Hawk zag de flakkerende lichten naderen terwijl hij de gewonde Osage onder een struik neerlegde. „Vlucht," zei de oude man, „voor mij is het toch al te laat."
Eén blik op de kogelwond was voldoende om te zien dat hij de waarheid sprak.
„Nu heb je nog niets aan het goud," zei de Sauk treurig.
De Osage lachte en hoestte tegelijk. „Niet erg. Ben al genoeg beloond." Hij lag even stil om op adem te komen. „Door jou heb ik toch nog de kans gehad mij te wreken." Black Hawk moest zich voorover buigen om hem te kunnen verstaan. „Ook ik kwam eens onderhandelen.... Ook ik werd dronken.... Maar ik heb nooit naar mijn stam durven terugkeren.... Uit schaamte...." De stem van de stervende werd zwakker. „Nu vlug gaan, anders...." Zijn hoofd zakte opzij. „Tòch de Eeuwige Jachtvelden...." fluisterde hij nog. Toen was hij dood. Zonder spijt. Gestorven als een krijger, na jaren als een dronkaard geleefd te hebben.
En Black Hawk? Die vluchtte dieper het bos in, waar geen blanke hem kon volgen. Zijn snelle voeten droegen hem terug door de wildernis, terug naar zijn stam. Veilig kwam hij tenslotte aan, als een wijzer en nederiger man.

AGENT 327

Als Agent 327 met vakantie in Zuid-Frankrijk vertoeft, leggen handlangers van dr. Maybe een tijdbom in zijn jeep. De gevolgen blijven niet uit

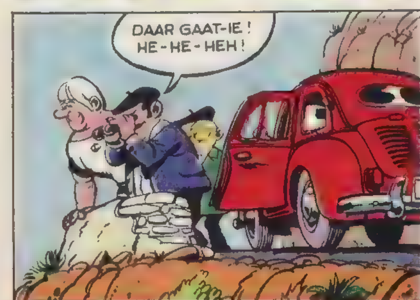

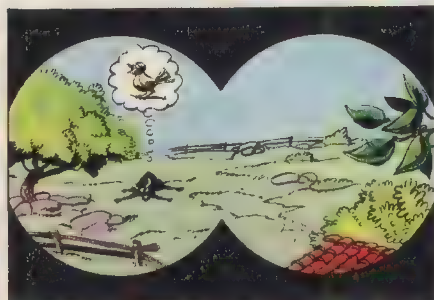

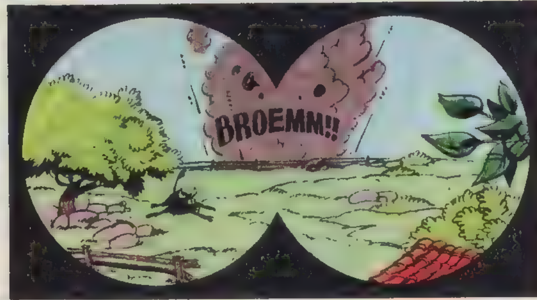

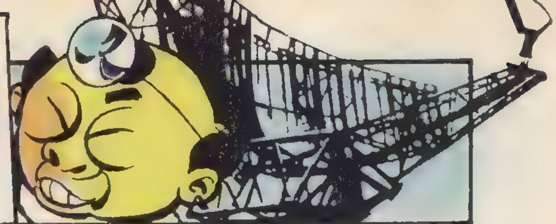

AAM: IJZERBROOT,Hendrik
ODENUMMER: 327
OSSIERVERWIJZING: zie onder M,(dossier Dr.Maybe)
PDRACHT: nr.1 DE STEMKWADRATER
APPORT DOOR: Martin Lodewijk
PMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie in PEP;
Alg.K.S.010-251610 ref.Deuxième Bureau,CIA,

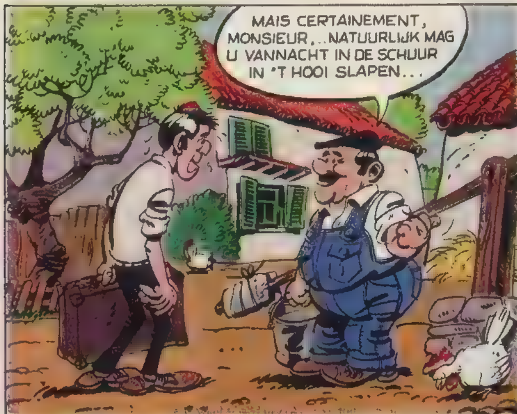
DUPLICAAT

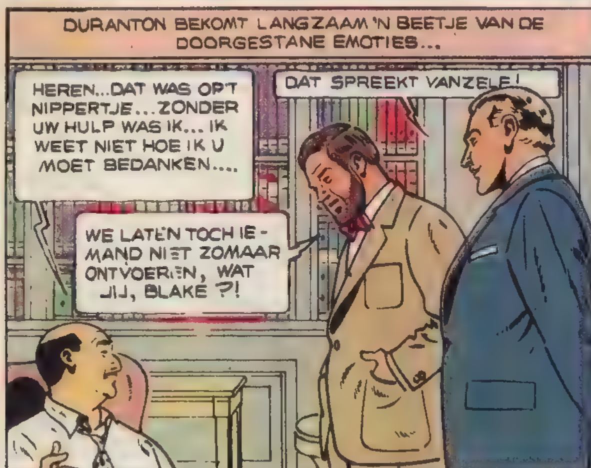
WORDT VERVOLGD

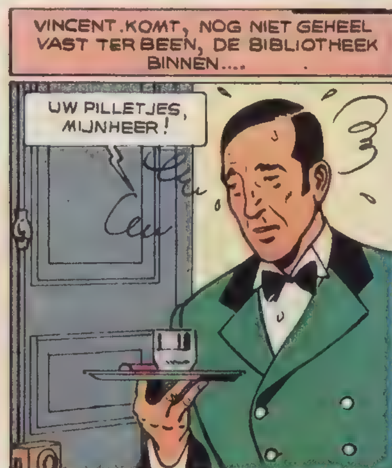
DE JACHT OP HET

DOOR E.P.JACOBS

Nadat Olrik 't Halssnoer van de Koningin heeft gestolen, wordt de gedupeerde

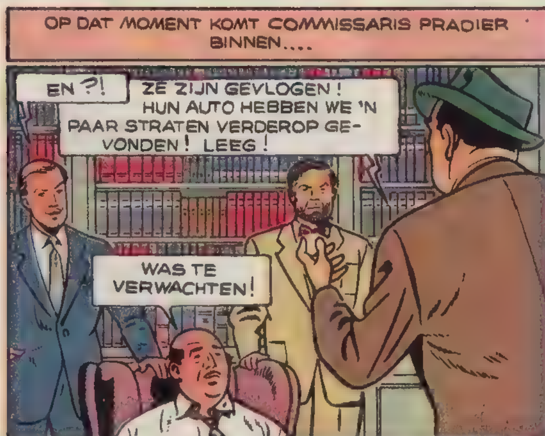

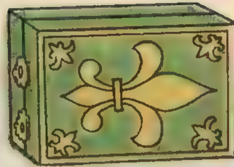

HALSSNOER

EEN AVONTUUR VAN

BLAKE EN MORTIMER

juwelier Duranton doorlopend opgebeld door 'n onbekende. Dan verijdelen Blake en Mortimer de ontvoering van Duranton!

VOLGENDE WEEK: NACHTELIJKE INBREKERS

Een Fokker F-27 Troopship doorklieft onze vaderlandse luchten met aan boord een aantal jonge piloten die van plan zijn later in de supersonische Starfighters te gaan vliegen. Dat kunnen ze leren in een van de cockpits van deze Troopship, die door de gezamenlijke leerling-piloten en instructeurs FLIPPER werd gedoopt. Flipper heeft Starfighter-cockpits aan boord met alle toestanden die daarbij horen. Net echt. Alleen niet zo snel als someteen de échte Sterrenvechter. Niet zo duur ook: de grootste verdienste van deze Flipper is, dat hij kostenbesparend werkt.

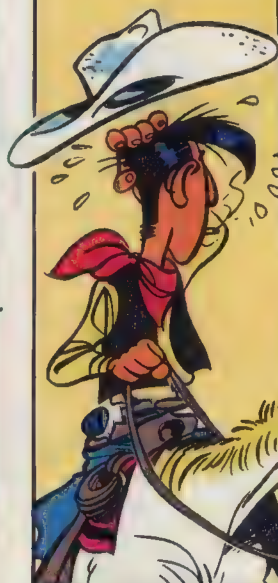

Jan Fokker (géén familie van Anthonie!) knutselde 'n „vliegtuig" in elkaar waarvan de propeller werd aangedreven door 'n ingebouwde racefiets. Slim Jantje dacht al trappend de lucht in te gaan, maar het liep even anders: bij de proefvlucht (vanaf 'n heuveltop) dook dit fietsvliegtuig de grond in. Total loss. Jan bracht het er levend af, gelukkig maar! Overigens, het gebeurde in 1930... ook tóen waren er al van die onverbeterlijke fantasten.

Historische foto van 'n historisch moment: een Lockheed-Hercules tankt 'n Sikorski HH-3E in volle vlucht! Voor de eerste maal in de geschiedenis van de luchtvaart slaagt een helikopter erin in de lucht te tanken! Voor de eerste maal ook volbracht 'n heli in 'n ongestoorde non-stop-vlucht de overtocht van New York naar Parijs! Mogelijk dank zij het tanken met de Hercules (die erg langzaam kan vliegen). Een bijzonder vliegtuig trouwens, die Hercules! Vier motoren sterk (Allison P56-A-7A Turboprop), te gebruiken voor alle klusjes waar andere vliegtuigen falen. In dienst van de luchtmachten van Amerika, Engeland, Pakistan, Irak en Indonesië, om er voor jullie maar een paar te noemen.

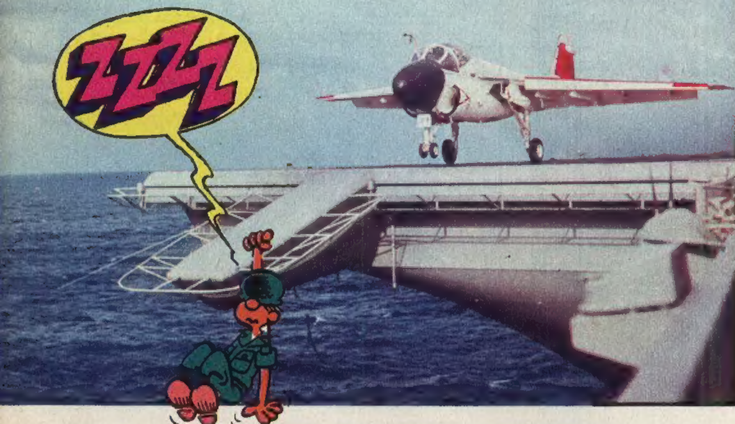
UIT DE LUCHT GEGREPEN

Thijs Postma en Hugo Hooftman bieden je een rondvlucht aan langs belangrijke nieuwtjes, tips en feiten. Klim aan boord van onze PEP-motorige veelzitter en zie wat ervan komt als je in verleden, heden en toekomst uit de lucht gaat grijpen! Starten maar....!

Flink is een kampioen-doorslaper, maar we betwijfelen of de Intruder van Grumman (waarvan hier de vierpersoons versie, die net met zijn eerste proefvluchten begonnen is) niet in staat is onze Flippie wakker te schudden! Als 't moordtuig uit de raketkatapulten schiet ... laat de vijand zich dan bergen! De Intruder is een dodelijke aanvaller, operationeel bij nacht en ontij!

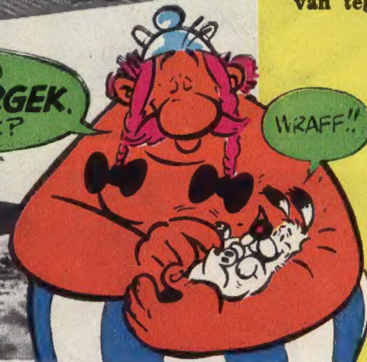

Plaat uit de jaren direct na de oorlog: Luscombe Silvervaire introduceerde een sportkistje met geheel metalen vleugel, voor die tijd reden om even te demonstreren hoe sterk zo'n constructie is! Een schone demonstratie, al ziet PEP liever de jeugd van tegenwoordig ...

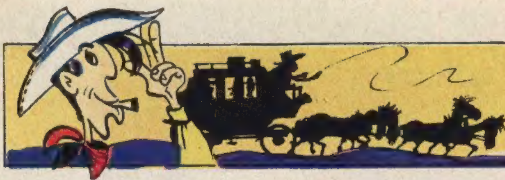
We kunnen 't niet laten: iedere keer als we de naam Fokker horen, barsten we van trots, iedere keer als we de F-28 zien, worden we lyrisch van enthousiasme. Drie prototypes maken hun vereiste vlieguren, het vierde prototype wordt tevens het eerste produktietoestel. Twee Duitse luchtvaartmaatschappijen hebben al orders geplaatst, terwijl de Amerikaanse Fairchild-fabrieken 50 Fellowships-in-onderdelen bij Fokker hebben besteld.

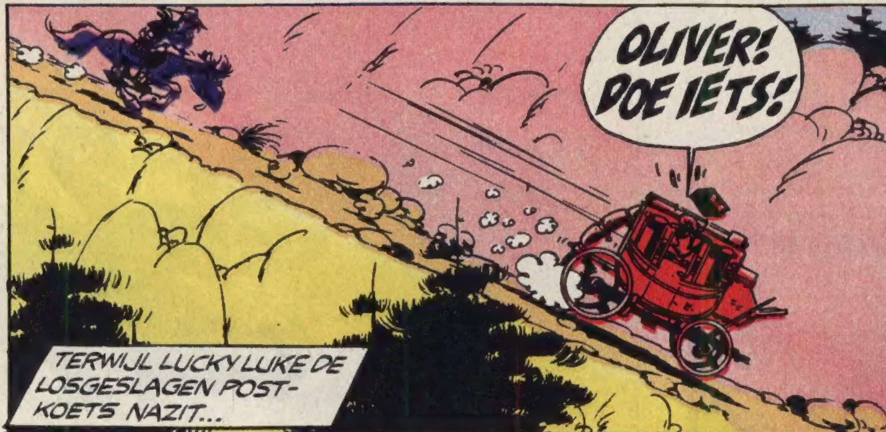
Link, dat is-le zeker: de vermaarde F-111 van General Dynamics. Een Mach, 2,5-snelle aanvalsjager, waarop de Russen het antwoord voorlopig nog schuldig blijven. De vleugels worden aangepast aan de snelheid: uitgezet tijdens start en landing, samengevouwen bij hoge snelheden, als bij 'n gierzwaluw in duikvlucht. Kenners interesseren zich beslist voor het voortstuwingsmechanisme: 2 Pratt & Whitney TF30-P-3 turbofans met nabranders ... Tip voor toekomstige piloten van deze Cruyffie van de luchtvaart: vergeet niet voor de landing de vleugels uit te zetten. Anders zou je verongelukken, net als die Yankpiloot, die dacht er ook niet aan ...

LUCKY LUKE

TEKENINGEN: MORRIS TEKST: GOSCINNY

DE

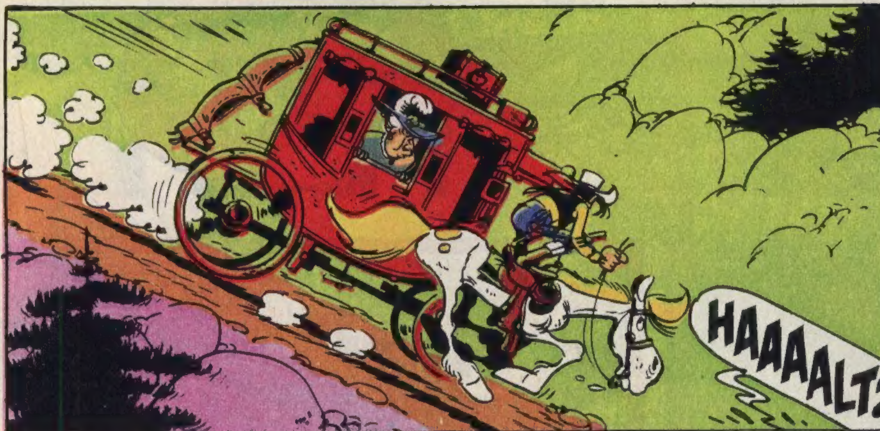

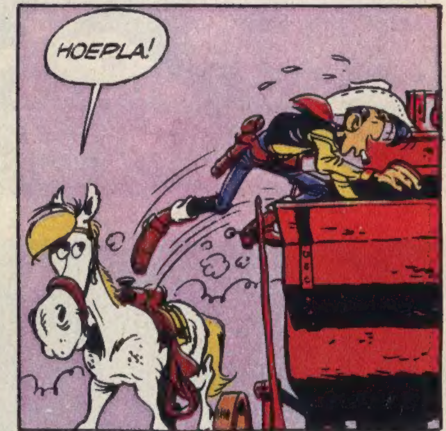

POSTKOETS

Het zit de passagiers en de begeleiders van de postkoets van Wells Fargo niet mee. Zijn er geen boeven die de zaak ophouden, dan is er wel 'n aardbeving.

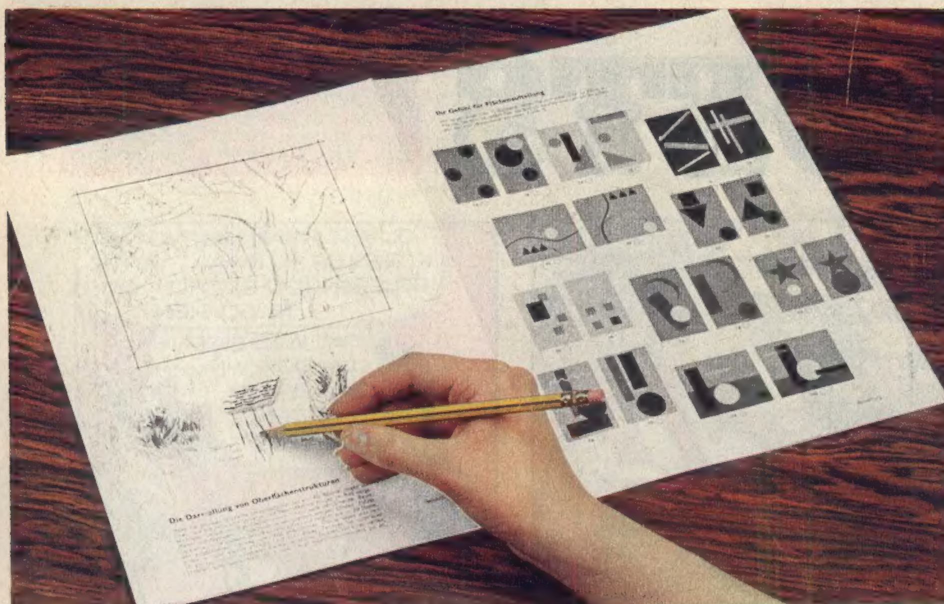

WORDT VERVOLGD

Heb je aanleg voor tekenen?

Onze Talent Test geeft je het antwoord

Vraag je je wel eens af of je tekentalent hebt?
Hier is je kans om dit te ontdekken. De oprichters van de Famous Artists School hebben een test samengesteld, die duidelijk aantoont of je al dan niet talent hebt. Vele vakmensen beschouwen deze test als de beste „talentenspeurder" die ooit heeft bestaan.
En — je krijgt hem volkomen gratis en vrijblijvend toegezonden!

Twijfel je aan je eigen aanleg?

Misschien teken je graag, maar vind je het niet genoeg om zo maar voor de aardigheid iets op papier te zetten. Misschien twijfel je aan jezelf. Dat is gezond, het toont dat je creatief bent, „goed werk" wilt leveren. Zou je echt willen weten, of je talent de moeite van het ontwikkelen waard is?
Doe dan mee aan onze „talent-test"; weldra weet je of je inderdaad met tekenen verder kunt komen.
Als je voldoende aanleg hebt en je leeftijd tussen 12 en 16 jaar ligt, willen beroemde kunstenaars je graag helpen dit te ontwikkelen. Je hoeft hiervoor niet de deur uit en komt niet met je huiswerk in de knoop. Zo kun je je aanleg ontwikkelen tot een interessante hobby of wellicht een mooi beroep. Onze cursus voor Talentvolle Jonge Mensen is samengesteld door beroemde Amerikaanse schilders, tekenaars, ontwerpers en illustrators die hun kennis en ervaring overdragen op jongens en meisjes zoals jij. Maar voordat je aan die cursus mag deelnemen, moet je de test maken, in je eigen belang. Deze test is gratis en verplicht tot niets. Zijn de resultaten goed, dan kun je je als cursist laten inschrijven.

Geslaagd voor de test.

Met ons systeem zijn de laatste 20 jaar niet alleen in Amerika, maar ook in Europa opvallende successen geboekt. Hier zijn een paar voorbeelden van wat onze studenten bereiken (en dat, terwijl onze cursus nog maar kort geleden in Nederland begon):

P. W. van Oort, Den Helder:
„Het lijkt mij wel leuk u mede te delen dat ik er, ondanks dat ik door invaliditeit aan huis ben gebonden, toch in geslaagd ben de door het volgen van uw cursus gemaakte onkosten terug te verdienen.
Ik heb er (nog steeds) geen spijt van deze cursus gevolgd te hebben en ik geloof dat je op deze basis je verdere leven kunt voortborduren."

Wim de Rijk uit Waddinxveen heeft inmiddels zijn cursusgeld al terugverdiend. Hij maakte o.a. een folder voor een reisbureau.

Wat je leert - en hoe.

Als je tot de cursus wordt toegelaten, worden je eerst de belangrijke grondbeginselen geleerd.
Al gauw leer je hoe een illustratie moet worden opgezet, hoe je levensechte mensen en dieren moet tekenen om deze „vaart" te geven en ga zo maar door . . .
De beroemde artisten die de school hebben opgericht, hebben al hun vakgeheimen, ervaringen en kennis opgetekend en zo één van de mooiste en meest creatieve opleidingen gegrondvest welke ooit heeft bestaan.

Je docent besteedt aan ieder werkstuk veel tijd. Hij geeft zijn correcties en visuele adviezen aan op een vel doorschijnend papier dat over je werk gelegd wordt. Zo blijft je eigen werk onaangetast en kun je duidelijk zien hoe het beter kan. Je krijgt het dan weer terug met een duidelijke brief vol goede raad.

Nu doen - niet uitstellen.

Zend onderstaande coupon aan ons in en je ontvangt gratis en geheel vrijblijvend de Talent-Test, en een brochure die je nog meer over onze cursus vertelt. Is de coupon al uitgeknipt? Geeft niet; stuur een briefkaart met je naam, adres en leeftijd aan:
Famous Artists School, studio 2490 Y
Baden Powellplein 1, Amsterdam/Osdorp
De Talent Test die je instuurt wordt gratis door ons beoordeeld. Ben je geslaagd dan kun je je — als je dit wilt — voor de cursus laten inschrijven. Natuurlijk ben je daartoe niet verplicht, maar wij hopen wel dat je het doet, want echt talent is meer waard dan je denkt.
FAS — erkend door de National Home Study Council, Washington, USA en door de Inspectie Schriftelijk Onderwijs met medewerking van het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen.

s.v.p. met blokletters invullen, coupon in envelop of op briefkaart geplakt versturen.

Famous Artists School
Afd. van Famous Schools International
Studio **2490 Y**
Baden Powellplein 1, Amsterdam/Osdorp

Ik ben serieus geïnteresseerd om te weten of ik tekenaanleg heb en of deze waard is, verder ontwikkeld te worden. Zend mij s.v.p. gratis en vrijblijvend uw Jongeren Talent Test en verdere informatie over uw cursus.

Mej./de Heer ....
Leeftijd ....
Straat .... Nr ....
Plaats ....

☐ Maak dit hokje zwart als u boven de 16 bent; in dat geval zenden wij geheel vrijblijvend onze Talent Test voor volwassenen en verdere informatie over onze cursus.

Vermeld eveneens of u in militaire dienst bent; wij hebben een speciale regeling met de Dienst Welzijnszorg.

Basil Amsen, Blaricum.
„Ik kan niets anders dan lof hebben voor de prettige manier waarop het werk werd gecorrigeerd. Ontzettend veel heb ik bij de FAS mogen leren, ik heb een prachtige ondergrond gekregen waarop ik verder kan bouwen.

Ria Heerema uit Apeldoorn (18 jaar) werkt op een zaak waar borduurpatronen worden gedrukt. Zij was niet voor tekenwerk aangenomen, maar toen men merkte dat zij kon tekenen, mocht ze ook eens wat ontwerpen. Van deze ontwerpen zijn er nu al een paar duizend verkocht.